

№ 819
Л. 8.

1914

8

господ

Кеменчи, озодлоpostoo
Joan Caucar, unestnik.

Loibuy Ljubejana
na Rožniku?

acomand.

R
Purkersdorf
201

4.8.

Ljubi prijatelj Cankar,

Jam bog o, Kje ste in kako vas najde moje
pisave. Neke dobre duše mi pošlje
sobotne poveljke 'Naroda', ki jih prebiram
na uož lakoj po molitvi z otroci. To
je vsa moja zvera z Vami in je fema
dovolj.

Ma kmotki smo, hvale bogu, Kjer
stoji vrt, ki je doma nekje na gorcujskem,
tako nedelj'sko tih, skromen in nas.

Pa prav mikanje bi ti ne želeli,
ko bi se ne vračal vesko pomladi moj

Kasaj, ni a bi moj moj ne bil tako
zelo izmučen in bled. Zdravniki
pravijo, ne more. Pa jaz sem staka,
da mi ni mogoče biti brez otrok.
Otero gleda pa ob Adriji, to je
mnogo denarja! Zato mi je prišla
skrivna misel, bi si li smela upati,
da stopim pred ljubljansko župno,
ne s pridigarji (kako Mihaelid!),
ampak, da prečtam par svojih
skromnih pesni, da napravimo
skupaj ^{z vami?} literarni večer, z lajšovcem
morda, ni da dobim znesek za vozijo
zame.

če se vam, ki prozuate ljubljansko ozračje,
zdi stvar nemogoča, prosim, sproste-
te! An smatrajte jo ~~stvar~~ : med nama rečeno!

Meni je dobro, čelusti se vsak dan
ukvarjam samo z gospodinjstvom in sem
brez sluhinje. Vida je že večja od mene,
Mara je moj portret, Olica pa naravnost
Krasno dete! Travo imajo pod sabo in
drevo nad seboj ni ne vidijo zagrajenih
parkov! Samo moj moj žrtovje pol spanja
za nas, ker se vozi čez polnoč.

Pozdravljam vas, ko

čank, poslana vam

Vida Fejčeva

Priskerovoj, Herreng. 4.

Bojke, prosim, mi pošljete stvar
"Hovauu", ker se mečem obnavljati

Sama do župančiča. Sem že postala
po Priskerju. Kaj je s tem žepi

Jerero mojih dni

Jerero mojih dni,
Kje je duo, kaj na dnei?
Slutnje, spomina val
Straši me, kakor v dnu.
Mrtvi na črnem dnei ...
A do brezov prelest,
Ko se razpne nebo,
Solnce namje, zverd!
Tih, večerna pot,
brezi dve, breze tri ...
žalost zaribljena
vseh prebolelih dni.

Vida.

1914.